

הוכן ע"י סוכל עיין הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים • מיקוד 91430

טל/פקס 6515004 (אחה"צ) daf@dafyomi.co.il

זבחים דף צ"ט ע"א

אונן מה דינו באכילת ונגיעת קודש ותרומה?

בתרומה	בקודש	
מותר ²	להו"א: אסור ¹ למסקנא - אכילה: אסור - נגיעה: מותר	כשלא טבל טבילה דרבנן
מותר	אכילה: אסור (כשעדין הוא אונן ³) נגיעה: מותר	כשטבל טבילה דרבנן

זבחים דף צ"ט ע"ב

אונן שקבר את מתו ביום י"ד ניסן וטבל, האם מותר לו לאכול לערב⁴ פסח או שאר קדשים לרב ירמיה ולרב אסי?

שאר קדשים	קרבת פסח	
לרב ירמיה: מותר ⁵ לרב אסי: אסור	מותר	לערב יום מיתה וקבורה
מותר ⁶	מותר	לערב יום קבורה לבד

¹ וביארה הגמ' בהו"א דכיון שהוא אסור באכילת קדשים, הרי שמסיח דעתו מלשמור עצמו מדבר הפוסלו לאכילת קדשים, אמנם בשאר טומאות הוא נזהר - ואיכא נטירותא לפלגא.

² היות שאונן מותר בתרומה אינו מסיח דעתו מלשור עצמו מלהטמא לגבה.

³ דכל זמן שהוא אונן אפי' שטבל לא מהני, דהא חוזרת עליו האנינות. אולם כשלא טבל אפי' שגמר אנינותו אסור באכילה.

⁴ בשאר ימות השנה מבואר שבין לרב ירמיה מדיפתי ובין לרב אסי אסור לאונן מדרבנן [והיינו כר' שמעון ונחלקו בזה תנאים להלן] לאכול קדשים ביום מיתה וקבורה לערב. ובענין יום המיתה עצמו (קודם הערב), בזה לכו"ע יש עליו דין אנינות מדאורייתא ואסור בהבאת קדשים ובאכילתם. וביום הקבורה שאינו יום המיתה ג"כ אסור כני"ל, אולם אין איסורו אלא מדרבנן ולכך בקרבן פסח לא העמידו חכמים דבריהם במקום כרת ומשלח קרבנו כדי לאכול בערב.

⁵ ודוקא בליל פסח דאיכא מגו שאוכל בקרבן פסח, אולם בשאר לילות השנה אסור בקדשים.

⁶ כן אמר רב אסי להדיא בגמ', ולדעתו אינו מטעם מגו שהותר בליל פסח קרבן פסח הותרו כל הקדשים, אלא מטעם שליל קבורה לחודיה לא תפיס לילו אפי' מדרבנן ולכך מותר בקדשים, ולפי"ז גם בשאר לילות מותר בשאר קדשים.

חוקן ע"י סוכל עיין הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים • מיקוד 91430

טל/פקס 6515004 (אחה"צ) daf@dafyomi.co.il

זבחים דף צ"ט ע"ב - המשך

האם אנינות היא דאורייתא או דרבנן והאם היא נדחית מפני הקרבנות לרב חסדא ורב ששת?

אנינות לילה שאחר יום המיתה	אנינות יום	
מדאורייתא ואינה נדחית	מדאורייתא ואינה נדחית	לר' יהודה
מדרבנן ונדחית רק לפסח ⁸	לרש"י: מדאורייתא, ולענין קדשים אסור מדרבנן תוס': מדאורייתא, ונדחית רק לפסח ⁷	לר' שמעון

2

⁷ הוקשה לתוס' ד"ה אמר, דגם אם אנינות לילה דרבנן, מ"מ איך מקריב את פסחו כדי לאוכלו לערב, הרי לכאורה לכו"ע אנינות יום דאורייתא. וכתבו דלרש"י [בד"ה קתני מיהת] נראה שס"ל שכל ענין אנינות לגבי קדשים הוא דרבנן לר"ש וקרא אסמכתא בעלמא, [ומה שדאורייתא הוא לענין שאר דיני אנינות], ולא העמידו חכמים דבריהם במקום כרת, ולכך פסח מקריבו לכתחילה. ותוס' חולקים וס"ל דאנינות יום דאורייתא גם בקדשים, ורק לגבי פסח כיון שעיקרו הוא לאכילה - ובזמן אכילה בלילה כבר לא יהיה אונן לכך מותר.

⁸ כן ס"ל לרב חסדא ורב ששת ביישוב הסתירה בדברי ר"ש, [דלר"ח מה שנקט בברייתא השניה פסח הוא כדי נסבה, ולרב ששת קאי על שלמי פסח, אולם פסח עצמו ודאי דוחה], ולקמן רב מרי ורבא חולקים וס"ל שאין מביא גם פסח.